Ч. 157. (328). Львів, Неділя, дня 25. червня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 8.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., в редакційній части 1 К Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Про положенє на російськім фронті.

З военної пресової кватири доносять до „Oestr. Morgewztg" під датою 23. с. м.:

Вчерашний день мав мало змінений вигляд. В північнім відтинку фронту розбились знов сильні російські наступи в области Стоходи-Стиру. Від кількох днів старають ся Росіяни безнастанними наступами спаралїжувати похід військ Лїнсінґена, а рівночасно через болотнисту область ріки перевести той окрилюючий наступ. Та енерґічний опір з яким ті наступи тут стрічають ся, розбиває всякі стараня, щоб здобути простір на захід.

Натомість наступ союзників поробив дальші успіхи. Коли позавчера відкинено Росіян на північ від Горохова, то вчера повелось знов дальше їх відігнати на північний схід від тої місцевости. В центрі, де російський флянковий удар коло Лопушна не повів ся, вивязались горячі наступи у відтинку Стрипи, а ворог заатакував наші становиска по обох сторонах на полудневий схід і на схід Радивилова. Та і та проба концентричного удару остала без успіху. Стоячі на границї війська відперли всї наступи, причім приходило часто до рукопашної борби.

На Буковинї слїдувало дальше відділенє від неприятеля. Перехід на нові становиска доконуєть ся пляново. Про зручне ослоненє нашого відходу говорять вимовно російські звідомленя, які згадують лиш про стрілянину, мале число полонених та малу добичу.

До „Pester Lloyda" пише военний кореспондент Віктор Гібер:

Говорити тепер про положенє в справі плянованого походу на Львів є нїсетнїцею. Треба приглянути ся операційним теренам між Колками а Буковиною, щоби се зрозуміти. Концентрична офензива Росіян, яка би мала Львів на цїли, мусїла би вийти з зовсїм инших заложень від тих, які творила теперішна офензива. Дальший натиск в напрямі Львова є можливий. Однак не можна сего сказати, щоби Львів був одинокою цїлию російської офензиви.

Як дальше розвине ся военне положенє, се залежить головно від постанов ґенеральних штабів осередних держав. Вони направлять розгін російських мас там, де буде до сего найвідповіднїйше місце. Російська армія творить неначе величезний бальон, яким править вітер. Армія осередних держав є неначе малі лїтаки, які і проти вітру уміють лїтати.

„Petit Journal" пише про російську офензиву: Положенє армії Брусїлова заслугує на особливу увагу. На правім крилї тої армії коло Ковель, між Чарторийськом а зелїзничою лїнією над Стиром тривають завзяті борби. Армія ґенерала Пугаля, яка творить лїве крило австрійського фронту, ударяє сильними наступами на російську лїнію. Фронт неприятеля вигнув ся тут в півколесо і грозить правій російській флянцї окриленєм. Сей стратеґічний факт є надто наглядний і російські стратеґіки мусять звернути на се увагу. Не знаємо, як розвинуть ся дальші военні події, однак на всякий случай тут здержано дуже енерґічно російський похід.

АМСТЕРДАМ (Ткб.). Дневники з недовірєм відносять ся до донесень бюра Райтера немов би Росіяни проломили фронт на Буковинї. Дневники доносять, що колиб Брусїлов справдї проломав фронт неприятеля, був би доніс про се в офіціяльнім звітї. Колиб Росіяни справдї проломали фронт, були би забрали богато военного матеріялу та полонили велику масу війська, а про се російське звідомленє нїчого не каже. „Nieuve Courent" пише про російську офензиву на Волинї; Здає ся, що офензива на Волинї не є вже в руках Росіян. Нїмцї і Австрійцї виступають там до завзятих протинаступів та спинюють дальший похід Росіян.

Военний кореспондент „Morgenztg" доносить з 22. с. м.: Росіяне пересунули вчера точку тяжести своїх наступів знов на боевий відтинок у східній Галичинї. А іменно на захід від Стрипи хотїли вони проломити лїсисті становиска коло Вишнївчика, де вже нераз розбили ся неприятельські наступи. При енерґічнім співдїланю артілерії і піхоти удало ся знищити наміри неприятеля. Значна часть сильних російських наступів зломила ся вже в нашім сильнім огни артілерії. Ряди, які підійшли до наших окопів, відкинено в завзятій борбі. В тих борбах ужили Росіяни знаного вже підступу, підійшли до наших окопів з піднесеними руками, а потім обкидали нас ґранатами. Таких російських віддїлів не беруть в неволю. Також коло Бурканова знесено намір російських нічних наступів.

На Волинї знов посунув ся наш фронт в перед. На колїнї фронту Липа-Стоход відкинено російські віддїли на північ від Горохова, на схід від лїнії Локачі-Кісїлин і на захід від Сокуля. На північ від сеї околицї старають ся Росіяни здобути перехід через Стир коло Колків. Нові російські наступи не принесли ворогови нїяких успіхів, а неприятель поніс великі втрати.

Военний кореспондент „Berl. Tagbl." пише: Дня 18. с. м. пішли нїмецькі війська до штурму на село Свидники через багнистий терен. Артілерійське приготовленє, яке тривало кілька годин здивувало неприятеля до сеї міри, що по короткій борбі грудь о грудь покинув село.

Австро-угорські війська обсадили кольонїю Переходи на полудни від Стоходу.

Ґрупа військ Ґенерала Лїнсінґена війшла й но-що до борби. Відзисканє терену не наступить може так скоро, як його втрата, але се можна нинї сказати на певно, що Росіяни віддадуть свою добичу з ще більше втратами для себе.

До „Berl. Tagbl." пишуть з головної кватири під датою 21. червня:

Коли Москалї на Буковинї в борбі з задними стежами дійшли до Радівців, на Волинї вели ся далї корисні для союзних військ бої. Фронт союзників вдержав ся незмінений над долїшним і середним Стиром на полудне від болот Припетї і йде між Кольками і Сокулем вздовж лївого берега Стиру. Між тими двома місцевостями є перехід через Стир від Годомич до Борович і Грузятина. Від ряду днів є він предметом найзавзятших борб, в часї котрих вдалось ворожій перевазї по 4 масових наступах зайняти Грузятин.

Ми були на се приготовані і російські війська в Грузятинї дістали ся у флянковий огонь нашої артілерії зі сусїдних будинків, яких сотки їх вибив.

Останки при нашім протинаступі подали ся через ріку взад або попали в полон. Між Сокулем над Стиром і Свидниками, де зелїзниця і гостинець з Рівного до Ковель перехрещують ся зі Стоходом, йде лїнія боева від Стира до Стохода, а опісля перекидає ся знов на схід. Російські протинаступи, які між жерелами Стохода і Турії опять на Кризелин хотїли дійти, заломились керваво, причім війська Лїнсінґена знов зискали на теренї. Полонено кругло 1.000 людий.

„Daily News" пише: Найбільше висунені в перед части російського фронту находять ся від чотирох днів у кровавих боях. Під Рівне, Дубно і через Луцьк відходять на фронт що раз то нові резерви, бо неприятель з трех сторін завзято атакує Росіян. Російські лїтаки ствердили присутність значних мас неприятеля і тому Росіяни мусять готовити ся, щоби відкидати протинаступи неприятеля. Така задача вимагає тим більших зусиль, бо російська армія в наслїдок великої офензиви є значно вичерпана і вменшена. Треба доповнити недостачі, що може стати ся лише через нове переґрупованє війська.

„Times" пише: Загально говорять в військових кругах, що нїмецке військо не богато поможе Австрії на галицькім фронтї, а виступить з нагальними наступами на півночи. Відтягненє нїмецького війська вимагало би великого часу, а се дало би противникови нагоду використати змінне положенє. Однак не треба сумнївати ся, що Нїмцї перекидають вже війська в ріжних напрямах і на північ від Припетї зачнуть ся на днях страшні борби. Там, де вдарили нїмецькі війська, мусїли російські війська уступати. Таке лучило ся на полудни від Крева в місцевости Кохані, де явило ся нїмецьке військо в значних силах і приневолило Росіян покинути часть лїса на схід від сеї місцевости.

Про борби над Прутом пише „Times":

Військовий ґубернатор Бесарабії розказав властителям дібр в Бесарабії, які мешкають в долинї Прута, щоби всьо забрали, що могло би спинити комунїкацію на берегах, а головно розказав їм витяти дерева, де вони заваджають і здемолювати прибережні будинки над Прутом.

З під боєвої лїнії.

„Neue fr. Presse" містить оповіданя наочних свідків про останні хвилї міст на Буковинї та на галицькім пограничу перед російським наїздом.

При моїм повороті до Вашківців застав я в місті супокійне житє. Населенє привикло до гарматнїх стрілів так, як до щоденного хлїба. В Вашківцях була військова команда, а між військом і населенєм панувала повна згода.

Такі відносини були в місті і в суботу перед Зеленими Святами.

Я хотів бути на святах в Чернівцях і тому виїхав о год. 5 пополудні з Вашківців. На одній із зелізничих стацій приходить офіцир до вагону та сповіщає нас, що як раз одержав відомість, що поїзд не поїде до Чернівців, бо стоять сьому на перешкоді військові згляди. І дійсно небавком потім задержав ся поїзд в полі; по довшім ожиданю доїхав він до стації Неполоківці, де остаточно задержав ся. Тут довідав ся я про положенє. Користаючи із вічливости начальника стації вернув я до Вашківців. В межичасї много мешканців з Вашківців зібралось на зелізничій стації, щоб виїхати з міста.

О півночі з суботу на неділю виїхав поїзд з вашковецької стації. Після 12-годинної їзди доїхав він до Заболотова, де населенє рівнож було готове до відїзду. Діялось се однак серед так великої рівноваги духа, що несупокій, в якому ми жили, щез безповоротно.

Поволі поїзд їхав дальше. Та ледви зробили ми яких 6 кільометрів дороги, як нечайно поїзд задержав ся та вернув назад до Заболотова. Місто було вже зовсїм порожне та виселене. Ні одного чоловіка не можна було бачити на улиці, доми стояли пусткою, вікна отворені. Коли настала ніч, виїхали ми в дальшу дорогу і о півночі пристанув наш поїзд в Коломиї. Тут сподївались ми дістати дещо зїсти. Та наші надії остались мрією, так як і в Коломиї було все готове до відїзду. Власти ішли на руку тим, що хотїли виїхати. Ресторан на стації був замкнений. Послугач сидів при порожному столї та заявив нам, що перед годиною звинено реставраційний інтерес. Цїле передполудне були ми в Коломиї та приглядались тому, як населенє готовилось до відїзду. Всюди лежали клунки та постїль.

Поволї рушив поїзд до Станиславова. І тут стрінули ми велику скількість людий готову до відїзду, Почавши від сеї зелїзничої стації, поїзд їхав зі щораз більшою скорістю та дійшов вкінці до пересїчної скорости. Ми приїхали до Ходорова. Тут попращав ся я з моїми товаришами подорожі які відїхали до Стрия, а сам поїхав я через Львів і Краків прямо до Відня.

* * *

Перед 6 тижнями засвистїли перші стрільна над Заліщиками, яке лежало над боєвою лінією; місто було віддалене від боєвої лінії в північнім напрямі на 7 кільометрів, а від сходу всего 5 кільом. Розуміє ся, що стріли було тут чути щоденно, однак до сього призвичаюєть ся скорше чим про се думають люди в глубині Монархії. Нові російські бомби, які зрівнали один дім з землею, та ранили 8 цивільних людий а одну особу вбили, були першою ластівкою поважної небезпеки.

Дня 4. червня розпочалась російська офензива; ворожі полки наступали з неімовірною силою, — та наших лїній не могли проломити. Воздух і земля дрожали від гуків артілерії, і не можна було чути власного слова. О год. 3 рано припинились бої та не надовго, бо вже перед полуднем почали Росіяни знов нагальний огонь. Дня 6 червня переїздив трен через місто; з сього переконались ми, що положенє є поважне, однак не надіялись, що грозить безпосередна небезпека, бо гук наших гармат було чути далеко ліпше, чим російських. Коли однак ми довідались, що фронт коло Вікна проломаний, не дивувались вже зовсїм, що варстати розвязано, а власти почали пакуватись. У нас не було затрівоженя, кождий почував своє „я“. Найдовше задержались в Заліщиках купці і торгівці. Вони мали тут великі склади, не диво отже, що пакувались, хотячи ратувати се, що можна було

В перший день Зелених Свят висадили наші міст у воздух; його збудовано перед 6 місяцями. В другий день Зелених Свят вїхали до Заліщик російські війська, однак не найшли у місті нї людий нї товарів. Все пляново вратовано, що лиш було можливе.

Світова війна.

Російське звідомленє.

ВІДЕНЬ (Тбк.) Справозданє російського штабу з дня 21. с. м.: Нагальні борби на північ від Годомич тривають дальше. Село Грузятин змінило кілька разів властителя. Вчера по полудни вдерли ся наші війська до села і взяли 11 офіцирів і 400 жовнірів до неволї та здобули 6 машинових крісів. Сильний огонь Німців зневолив нас вийти з села. З зажертою нагальностю борють ся Німці в околиці села Ворончина 8 кіл. на північний схід від Кісїлина. Під ослоною легкої і тяжкої артілерії ішли вони до наступу кілька разів. Дня 20 с. м. над вечером виконали наші молоді полки завзятий атак та відкинули Німців. Ми забрали 9 машинових крісів та полонили жовнїрів з ріжних полків. В ночи на 21 червня о 3 год. заатакував нас неприятель великими масами коло села Раймісто над Стоходом 24 кіл. на північний схід від Ворончина. Прийшло до рукопашної борби. Німці не вдержали ся на місци і уступили в формі утечі. Полишили вони ранених в наших руках і полонених, яких ще не обчислено. Горячі борби розвинули ся в околиці Кісїлина і дальше на полудне. На найскрайнїйшім лївім крилї наші війська в погоні за неприятелем перейшли ріку Серет. Загальне число полонених і воєнної добичі, яку забрала армія Брусїлова від 4 до 17 червня виносить: 3.350 офіцирів, 169.134 жовнірів, 198 армат. 150 машинових крісів, 189 метавок на бомби 119 муніційних возів, 35 рефлекторів.

Німецька артілерія острілює дуже нагально околицю примістка Укскіль і наші становиська на північ від Якобштату. В ночи 20 с. м. Німці по попереднім нагальнім острілюваню заатакували наші становиська на полудне від Сморґоня. Ворогам удало ся в однім місци вдерти ся до наших ровів, однак наш протинаступ приневолив їх вернути до своїх ровів. В инших частях сего фронту розбили ся наступи неприятеля. Відперто його по части огнем піхоти, по части в борбі на баґнети. Ворожі летуни кинули 40 бомб на двірець Вільсика. Над каналом Оґінського прийшло до сутички піхоти, впрочім всюди обосторонний огонь артілерії.

Турецьке звідомленє

КОНСТАНТИНОПІЛЬ. (Ткб). Справозданє турецького штабу:

Ірак: Не зайшло нїчо замітного. Наші війська, яким поручено очистити полудневу Персію від неприятеля, заатакували 21 с. м. Росіян, які укріпили ся по обох берегах провалу Наітак окруженою горами 1500 метрів високими. Наші війська прогнали ворога з відтам і гонили його та посунули ся аж до Серміль 15 кільометрів на схід від провалу. Неприятель поніс великі втрати.

Кавказ: На правім крилї і в центрі не було ніяких важнїйших подій. На лївім крилї на північ від ріки Чорох наші війська 22 с. м. наступом на кріси зайняли більшу часть російських точок опертя, положених на горах високих на 2000 метрів, котрі неприятель від полудневої сторони сильно укріпив.

Неприятель розвинув тут в останнім часї дуже оживлену діяльність. Тому на тім відтинку ми поправили і наші становиська. В борбі, яка тривала аж до вечера, Росіяни хотїли всїми силами відзискати утрачені місця, але за кождим разом їх відкинено. Вони понесли там великі втрати.

Ми полонили 500 жовнїрів і 5 офіцирів, та здобули богато воєнного матеріялу і поживи.

Два неприятельські воєнні кораблї, які помічено перед Дарданелями, прогнано огнем нашої артілерії. 22 с. м. заатакував наш лїтак два лїтаки неприятеля, які перелїтали над замком Сарос і прогнав їх до Імброс. Огонь нашої артілерії прогнав монїтор ворога, котрий хотїв підїхати до Фоші. Впрочім не було зміїн.

Ріжні вісти.

РИМ. (Ткб,) Заіміс прийняв місію утвореня нового кабінету. з'явив ся в французькім посольстві, де були зібрані посли коаліції і заявив, що приймає ноту союзних держав. Ескадра, що кружляла коло пристані Піревс, одержала розказ віддалити ся. Склад нового грецького кабінету є слідуючий: Заіміс президент кабінету і мінїстер справ заграничних, Неґріс мінїстер комунїкації і провізоричний мінїстер внутрішних справ. ґенерал Каляріс мінїстер війни і провізоричний мінїстер маринарки, Каліґас краєве господарство. Лідорейкіс просвіта, Раліс скарб і Момффато мінїстер справедливости. Новий кабінет розвяже палату та розпише нові вибори і переведе демобілїзацію та инші домаганя коаліції. В цілім краю панує спокій.

ПЕТЕРБУРГ. (Ткб.) Про затопленє корабля „Меркурій“ доносять слїдуючі подробиці: Корабель сей був в дорозї з Одеси до Хервона. На покладї було около 800 подорожних. між ними значне число студентів, які вертали зі шкіл на ферії. 20 верстов від Одеси пароход наїхав на міну. Перед корабля був зовсїм знищений і затонув протягом 5 мінут. Два великі човна, котрі спущено на воду перевернули ся. Люди, які в них були, держали ся над водою та чіпали ся ріжних пливаючих предметів. 13 лодок, висланих на ратунок, не могли підїхати до корабля, бо море було дуже збурене. Лодки виловили богато жертв. Ті, що уміли пливати, доплили до берега, так що більшість подорожних уратована. Дотепер вода викинула на берег 28 осіб.

БУКАРЕШТ. Посол ґр. Чернїн котрий був неприсутний через кілька днів в Букарештї повернув тут. Під сю хвилю відбувають ся в Румунії збори русофілів, лїбералів і соціялїстів.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ. (Ткб.). Ессада пашу покликано перед воєнний суд в Константинополї, щоби оправдав ся зі своєго союза з ворогами султана і калїфа. Його засуджено на смерть. Правительство сконфіскувало його кійоск в Еренкей.

СОФІЯ. „Мір“ доносить, що болгарсько-німецькі війська, які обсадили форт Рупель ідуть наперед і обсадили вже твердиню Драґутін на полудневім стоці Беляшіца пляніна. Греки не перешкаджали військам. В наслїдок сего посїданє Демір Гісар і Рупель є запевнене.

МЕДІОЛЯН. „Secolo“ доносить що десята дівізія болгарська розпочала похід на грецьку твердиню Індкер, яка лежить на самій границї. Італїйські дневники доносять, що між Болгарією і Грецією істнує тайний договір, який дозволяє Болгарам обсадити всї граничні порти Греції.

ШТОКГОЛЬМ. „Korr. Rundschau“ доносить: „Новое Время“ доносить що турецькі війська перейшли коло Ерзерум до офензиви.

НОВИНКИ.

— **Нове відзначенє команданта міста.** Командант міста ґенерал-майор Рімль цїсарським розпорядком з дня 22. с. м. одержав дідичне шляхоцтво.

— **Відомости про ранених. хорих, взятих в полон, або пропавших військових осіб.** Дійшло до відома ц. к. Мінїстерства справ внутрішних, що мимо істнованя. урядових вивідних бюр, занимаючих ся удїлянєм безплатних інформацій про побут ранених, хорих, взятих в полон або пропавших військових осіб людність неосвідомлена під тим зглядом користає з услуг приватних бюр та аґенцій, ведених людьми непокликаними, що під вимівкою звороту коштів за переведену кореспонденцію і виложені майбутно видатки на порто, визискують людність побираючи винагороду за даванє інформації, засягненої в данім случаю в центральнім вивіднім бюрі при „Червонім Хрестї“.

Рескриптом з дня 23. мая 1916 р. ч. 7632/пр. припоручила Президія ц. к. Намісництва властям повітовим поучи людність, що пошукуваня в тім зглядї переводять зглядно пояснень в справі пропавших, ранених, хорих зглядно пійманих в полон жовнїрів удїляють скоро і безплатно одиноко офіцїяльні орґани ц. і к. австр. товариства „Червоного Хреста“, а іменно вивідне бюро „Червоного Хреста“ (Auskunfsbureau vom roten Kreutze) в Відни VI. Dreihufesengasse № 4 (Kriegsschule) зглядно вивідне бюро угор. „Червоного Хреста“ в Будапештї 4, Vaczi utcza ч. 38, а спеціяльно до жовнїрів пійманих в полон „Спільне центральне вивідне бюро, відділ відомостий про воєнних полонених (Gemeinsames Zentral-Nachweisbureau, Auskunftsstelle für Kriegsgefangene) в Відни I. Fischof ч. 3. Хотячи отже дістати поясненя, треба удавати ся до повисших бюр, будьто безпосередно, будьто за посередництвом місцевих головних і помічних товариств „Червоного Хреста“.

Управа Громами кор. прест. міста Львова подає зі своєї сторони до загальної відомости що дотичних інформацій удїляє рівнож безплатно „міське бюро листи страт“ в ратуши, I. поверх, двері ч. 45 за устним або письменним зголошенєм від год. 9—1 перед полуднем.

Се бюро посередничить рівнож в дальших пошукуванях за особами невказаними в урядових листах страт.

При запитах письменних належить подати точно:

1) імя і прізвище покликаного,

2) відділ оружа та військовий степень,

3) громаду уродженя або приналежности, а також

4) дату того, що пропав.

Перворядна українська цукорня **Д. СТЕЦКОВА** ул. Миколая ч. 7. напроти ц. к. Унїверзитету поручає: **мороженє, знамениту каву, тїста, чаєвники і десерові цукри.** 18—? (Збірне місце української інтелїґенції).

— **Іспит зрілости.** В дївочій ґімназії С. С. Василіянок у Львові відбув ся іспит зрілости в днях 18—20 червня. Зложили іспит:

1. Антоневичівна Марія, 2. Баричківна Ольга, 3. Бартківна Софія, 4. Біликівна Леонтина, 5. Білинська Ірина (з відзн.), 6. Волянська Кикилія (з відзн.), 7. Гнатюківна Олександра (з відзн.), 8. Даниловичівна Анна, 9. Дмитрашівна Олена (з відзн.), 10. Долинківна Іванна, 11. Копертинська Софія (з відзн.), 12. Кривокульська Ольга (з відзн.), 13. Кульчицька Неоніля, 14. Лагодинська Ірина (з відзн.), 15. Ластовецька Софія (з відзн.), 16. Левицька Марія, 17. Лисківна Ольга (з відзн.), 18. Пашківна Марія, 19. Селянська Марія (з відзн.), 20. Склепковичівна Марія. 21. Сосенківна Емілїя, 22. Сосенківна Софія, 23. Стернюківна Віра (з відзн.), 24. Тимкевичівна Олена 25. Туркевичівна Стефанія (з відзн.), 26. Тустановська Лїдія (з відзн.).

— **Для бідних дїтий** української школи вправ при жіночій семинарії учительській у Львові жертвували: Громадяни Шкла коло Яворова на руки о. М. Горницького 30 кор., духовеньство яричівського деканату через о. В. Коновальця 40 кор., громадяни Стронятина на руки о. Шумила 14 кор., громадяни Порохника на руки о. Д. Бодревича 5 кор., громадяни Конюшкова через о. Лебедовича 20 к., п. др Мирослав Янкевич 15 кор.

Учительський збір щиро дякує всїм Вп. Добродїям в імени обдарованої молодїжи і просить о дальші жертви, які найлїпше слати до Краєвого кред. Товариства урядників і священиків у Львові, ул. Домінїканська 11., вкладкова книжочка ч. 1537.

— **Чи вже й жінки ідуть до війська?** Кредитове Тов. урядників і священиків вислало переписний листок до своєї клієнтки Анни Карпи, жени Петра в Куликові. За 8 днів вернув листок назад до товариства з такими урядовими дописками: Retur Lwów — Adresat przy wojsku. Надїємо ся, що п. Анна поки що, ще не нарокувала“ до війська; листок можна було доручити, хоча був адресований по українськи, а адресатцї спричинено дїймаючу шкоду, бо справа була важна і нагла.

— **Вписи і вступний іспит** на перший рік учительської державної семинарії жіночої у Львові відбудуть ся в перших днях вересня с. р. Точний речинець буде оголошений в нашій часописи.

— **Добровільна військова служба ополченцїв рр. 1897—1892.** Довідуємось з міродатної сторони, що окрім оповіщених вже постанов в справі добровільної служби ополченцїв уроджених в лїтах 1897—1892 по новім їх перегляді, будуть могли особи, що належать до тих річників, а не мають права до однорічної служби, в ограниченім числї і під певними услівями вступати до кінницї, пільної, гірської і кріпосної артілєрії та до баталїонів піонїрів, під услівєм, що зобовяжуть ся до 3 лїтної презенційної служби і 7 лїтної резервової. Такі ополченцї будуть могли вступити також до воєнної маринарки під услівєм, що зобовяжуть ся до 4 лїної презенційної служби, 5 лїтної в резерві і 3 лїтної служби в обороні морській.

Добровільно будуть могли вступити до сеї служби лиш ті кандидати, яких при перегляді признано за здібних до служби в загальнім ополченю з оружем, а які не мають нї безуслівного нї услівного права до однорічної служби. Як послїдний речинець добровільного вступленя є день безпосередний перед загальним речинцем вступленя до війська річників 1897 — 1892. По тім дни особи, які належать до річників 1897—1892 будуть могли добровільно вступати до тих військових формацій, до яких приділено їх на підставі відносної репартиції.

Поданя о принятє, до яких окрім документів вимаганих § 133. військових приписів ч. І. належить долучити також леґітимаційну карту загального ополченя, вносити треба безпосередно до команд доповнюючих швадронів (батерій, компаній), військових формацій, зглядно до команди корпусу „маринарки в Полї“.

— **Вшехполяки і Росія.** „Gazeta wieczorna“ містить кореспонденцію з Ціріху, в якій передає погляди часописї „Кієвъ“ про польських москвофілів специяльно про роль Дмовського та народових демократів. Сторонників Дмовського себто народових демократів називає ся часопись „псевдо поляками“, Їх — пише „Кієвъ“ — не дасть ся вже вилїчити. Вони уважають себе за польських патріотів, удають ворогів Німеччини та прихильників російської орієнтації. Вони накидають ся навіть завзято на познанських і галицьких Поляків, а польських романтиків називають Дон Кіхотами. Для вдержаня свого становиска є вони готові виречись святих традицій польського духа. Розуміє ся, що з їх роботи нема ніякого хісна. Для будованя польсько-російських взаємин за мало ще виречись деяких фраз. Смішним відтак виявляє ся, коли піднесуть ся голоси обуреня та подиву: „Прецїнь ми зробили все, а ніяких людських прав не дістали“. Чиж сї псевдо-Поляки, які видають ґазету по польськи, яка своїм духом є чужа Полякови, не розуміють, що їх перестарілї методи осмішують їх в очах Росіян і всїх критичних людий.“

— **Послїдні виданя черновецьких ґазет.** Почта принесла нам нинї дуже цїкавий документ: одно число двох нїмецьких часописий в Чернівцях безпосередно перед евакуацією міста. „Czernowitzer Allgemeine Zeitung“ видала разом з „Czernowitzer Tagblatt“ дня 15. с. м. спільне число, о двох сторонах друку з наголовками назвиск обох часописий. Після звідомлень австро-угорського і нїмецького ґенерального штабу містить редакція від себе статю, в якій між иншим пише:

Наше місто переживає дуже критичну хвилю. Від недїлї 11 червня нависла над ним незвісна доля. Росіяни старають ся всїми силами здобути нашу столицю. Після приступу на північний схід від Чернівцїв, який лїдняли Росіяни в ночи з понедїлка на второк, старались вони і слїдуючого дня зайняти місто. Наші війська однак їх відперли. Від сего часу бої тривають далї з тою самою нагальністю, — місто є загрожене. Його судьба ще не рішена“. Часопись містить дальше розпорядок поліції, яка заказує ходити по містї по 9 годинї та велить замикати всї гостинницї і каварнї вже о год. 9 вечером. При кінци ґазети містила ся замітка адмінїстрації часописї з закликом, щоб пренумератори відбирали самі часопись в полудне так як адмінїстрація не може доставляти ґазети до дому. Се спільне число обох часописий вийшло також 16 і 17 с. м. отже безпосередно перед упадком столицї.

— **Ґен. Лешицький.** Підчас теперішної російської офензиви, появив ся між російськими командантами новий ґенерал, якого війська оперують на Буковинї. Є ним ґен. Лешицький. Роджений 1856 р. як син убогого попа вже від малої дитини був родичами призначений до духовного стану. В духовній школї у Вильнї не витривав довго так як почав незвичайно інтересуватись військовими справами. Виступив отже зі семінара та вступив як доброволець до війська. В кілька лїт опісля зістав іменований офіцером. Довший час служив відтак на Сибіри, а в р. 1901 підчас боксерських заворушень в Хінах звернув на себе загальну увагу. З почином теперішної війни одержав команду над південною армією, однак його назвиско що йно тепер стало звісним.

— **Шануймо худобу.** Доходять нас вісти, що несовістні спекулянти використовують теперішну борбу на східнім фронтї, лякають наших селян, та викуповують від них худобу по казочно низьких цїнах. Військові власти вже звернули увагу на тих „патріотів-промисловцїв“, а ми рівнож остерігаємо без потреби налякаиних власників живого інвентаря та просимо наших інтелїґентів освідомлювати селян, щоби без потреби не збували ся худоби, за яку за кілька днів будуть мусїли заплатити подвійну або й потрійну цїну.

— **Вирок смерти на воєнних бранцїв.** Перед воєнним судом в Щецїнї станули онодї російські полонені: Вінценти Лабіньскі, Василь Ендреонов, Дмитро Кулїков і Мих. Лагунов. Вони втїкли з табору полонених в Старогородї, і коли один швець хотїв їх спинити в утечі, зарізали його. Суд засудив їх на смерть.

— **Бомби в Бродах.** Онодї появив ся в Бродах російський летун, що кинув на місто пару бомб, які не заподїяли ніякої шкоди. Москалї в часї свого недовгого перебуваня в Радивилові, спалили місто.

ОПОВІСТКИ.

Недїля, дня 25. червня 1916.

Нинї: 25. червня гр.-кат. Онуфрія В., римо-кат. Проспера.

Завтра: 26. червня гр.-кат. Акілїни, римо-кат. Івана і П.

○ Укр. Народний Театр Т-ва „Бесїда“ у Львові. Саля „Т-ва ім. Лисенка“ при вул. Шашкевича ч. 5. напротив ц. к. команди жандармерії. В недїлю дня 25 червня 1916:

„Ой не ходи Грицю, та на вечерницї“

Народна драма зі співами на 5 дїй М. П. Старицького.

Білєти раньше можна набути в Народній Торговлї. Початок о год. 7 вечером.

○ З львівського „Бояна“. Послїдна передвакаційна проба мішаного хору відбуде ся в понедїлок дня 26 с. м. о 7 год. вечір в малій салї муз. Дому ім. Лисенка, ул. Шашкевича 5. Просить ся всїх членів хору явити ся на пробі.

Дірїґент.

○ З перемиської ґімназії. Іспити вступні до І. кл. і до приготовл. кляси можуть ще відбувати ся і 1. липня. Іспити приватистів (приватисток) відбувати ся будуть 29. червня а в случаях важних в першій половині липня за попереднім зголошенєм. Перша вистава рисунків тутешної молодежи відбуде ся 29 червня. Оглядати їх можна рано від год. 9—12 а по пол. від 3—7.

В часї ферій буде дальше відбувати ся підготовний курс до приготовл. і до І. кляси.

Дирекція ц. к. ґімназії з руським викладовим язиком в Перемишли.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 23. червня 1916.

На російськім фронтї.

Коло Кімполюнґу на Буковинї йшли вчера завзяті борби.

В долинї Черемошу окрилюючий похід австро-угорських військ випер ворога з Куг.

Нічний наступ Росіян на північний захід від Тернополя зломили ми огнем артилєрії.

Коло Радивилова відперто знов вчера перед полуднем російський наступ.

В онодїшних боях на північ від того міста перша бриґада загального ополченя рекрутована з Австрії долїшної і горішної та з Сальцбурґа засвідчила знов свою хоробрість.

Нїмецькі і австро-угорські сили на Волинї крок за кроком відзискують терен на північ від Липи, на північний схід від Горохова і на захід та північний захід від Торчина. Всї протинаступи підприйняті російськими силами остались без успіху.

На італїйськім фронтї.

В відтинку Плекен ворог по найбільшім напруженю огня своєї артилєрії підприйняв атаки піхоти на наші становиська на просмику Янер і на Малім Полї. Оба наступи відперто.

Впрочім положенє незмінене.

Дворець в Аля острілювала тяжка наша артилєрія.

На балканськім фронтї.

Положенє незмінене.

Заступник шефа Ґенерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

На морі.

Кілька наших торпедовцїв острілювало дня 23 с. м. рано фабричні будівлї на італїйськім побережу коло Ґіулїя нова та їдучий там тягаровий поїзд. В наслїдок стрілів експльодувала льокомотива поїзду, а 4 ваґони станули в полуміни, кілька инших ушкоджено. Торпедовцї без перешкод зі сторони ворога вернули.

Дня 23. с. м. поручник лїнійного корабля Банфільд в 8 хвиль після того як зніс ся щоб атакувати ворожий самолет, що летїв до Трієсту, скинув його ще над морем в воздушнім бою. Обсерватор (Італїєць) згинув, пільот (Француз) дістав ся в полон. Самолет Ф. Б. А. 12. відставлено до Трієсту.

Дня 24. с. м. рано одна з наших ескадр самолетів бомбардувала зелїзничий міст і дво-

рець в Понте ді Піяво та пристань в Ґрадо з дуже добрим успіхом. Міст влучено 4. доцільними бомбами. Мимо нагального острілюваня всі самолети вернули неушкоджені.

В годину відтак поручник лінійного корабля Панфільд в воздушнім бою скинув французький гідроплян типу Ф. Б. А. в трієстенській пристані.

Самолет впав до моря 4 кільом. перед Ґрадо. Під ослоною батерій ворога узброєний ворожий панцирний моторовий лодці вдалось забрати самолет. Оба летуни є правдоподібно тяжко ранені.

Команда фльоти.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На східнім фронті.

Частинні наступи Росіян на полудне від Ілукшти і на північ від Видів відперто.

Німецька ескадра самолетів заатакувала дворець в Полочанах (на полудневий захід від Молодечної), на якім запримічено всідане військ до ваґонів. Також на зелізничі урядженя в Лунинцю кинено бомби.

В области військ ґен. Лінсінґена посунулись ми в наступі до загальної лінії Зубільно-Ватин-Звиняч і поза ту лінію.

Нагальні протинаступи ворога остались без успіху. Число російських бранців росте безнастанно.

Б области армії ґен. Ботмера велись лиш менші сутички між віддїлами вусуненими вперід.

На західнім фронті.

На право від Мози наші війська, 10 баварський полк піхоти імени короля і прибічний полк піхоти після успішного приготованя артилерії пішли до наступу на височину „Зимна земля“ і дальше на схід, пішли приступом поза панцирний форт Тіомон, який здобуто та зайняли більшу часть села Флевр, а також і на південь від форту зискали на терені. Доси до збірних точок доставлено 2673 бранців, в тім 60 офіцерів.

На наших фронтах місцями значна діяльність артилерії, стеж і летунів.

Коло Омон стручено в воздушнім бою французький боєвий біплян. Пор. Вінтґенс зістрилив семий з черги самолет ворога, іменно французький біплян.

На балканськім фронті.

Нічо нового.

Начальна управа армії.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат

Др. ІЗИДОР ГОЛУБОВИЧ

перенїс канцелярію з Тернополя

і веде її

у Львові, ул. Руська ч. 3. І. пов.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє.

Штучні зуби в кавчуку і золоті.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Всїх наук лїкарських

Др. ЛУКА САФІЯН

ординує у Львові

в улиці Каспра Бочковского ч. 2., від 8—9 рано і від 1—4 пополудни.

ТАБЛЄТКИ „ЛЄКОЗАН“

прилагоджені зі складників: касеїни, коля-лєцітини і фосфороквасних солей, незрівнане средство при всїх недугах нервного устрою.

Дуже успішне, яко посильне і скріпляюче средство, при умовій і тїлесній утомі, як також для виздоровенцїв.

Несцїнене для наших жовнярів в полї і всїх ранених.

Науково випробоване і поручуване.

В коробках по 50 таблєток К 3·50.

Продають у Львові: Аптика під золотим слонем вул. Жовківська 4; аптика Дра Байсера вул. Карла Людвика; аптика Е. Брікнера вул. Сапіги; аптика Гроблєвського вул. Гетьманська; аптика під львом С. Гая вул. Казимірівська 26; аптика Каєтановича вул. Сонїшна І; аптика під звіздою вул. Коперника, а також майже у всїх аптиках у Львові.

Розсилкова гуртівня „Samariter Apotheke“ Graz, Sackstrasse 14.

Оголошеня.

Хто знавби де перебуває Іван Доскоч, ц. к. надстражник скарбу, зволить ласкаво подати його адресу до Адміністрації „Українського Слова“.

Великий портрет

ІВАНА ФРАНКА

виданий тов. „Повітова Січ“ у Львові — коштує 3·— К разом з опакованєм і порученою посилкою. Зголошенє і належитість слати на адресу:

М. Царевич, Львів, Руська 20. (Днїстер).

Українські квіти

на побір воєнного додатку для родин змобілїзованих,

можна набути по цїнї 30 сот. за десять примірників, за попереднім надісланєм гроший (також почтовими марками) в Канцелярії Товариства „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10. На почтову пересилку десять примірників треба долучити 10 сот. н

Краєвий Союз господарсько-молочарський в Стрию

Купує мід у всякій скількости.

Просимо о прібки з поданєм цїни.

Краєве Товариство Кредитове урядників і священиків

стов. зар. з обм пор.

Львів, ул. Домінїканська 11.

(власний дім). 11

Уділяє кредиту на гіпотеку реальностий і підклад цїнних паперів. Принимає вкладки і опроцентовує їх по $4^1/_2$%.

Урядові години від 9—1 і від 4—6 пополудни.

Найновійші видавництва

Товариства „Просвіта“.

Чекає нас велика річ, Б. Лепкий. З 10 образками. Стор. 40. Цїна для членів Товариства 40 сот., для нечленів 50 сот. „В боротьбі за волю“, Кальнишевський у неволї“ і „Привид Кальнишевського“ та портрети гетьманів — дають зміст книжочки.

„З крівавого шляху Українських Січових Стрільців“, збірка оповідань, 5 аркушів друку, 33 ілюстрації. Цїна для членів 90 сот., для нечленів 1 К. 20 сот. Одна і друга книжочка — се боротьба за волю українського народа. Перша, за часів наших гетьманів, Б. Хмельницького, Виговського, Дорошенка, Мазепи, Полуботка, Розумовського, — другої учасниками є Українські Січові Стрільцї.

За попереднім надісланєм гроший висилає Канцелярія Товариства „Просвіта“, ринок ч. 10. пк

На почтову пересилку долучити 10 сот.

Краєвий Союз Кредитовий

стов. зар. з обм. пор, 12

у Львові, Ринок число 10.

Маєтковий стан стоваришеня з кінцем ріку 1914.

Уділи К. 1,051.513·03; Резервовий фонд 63.982·—; Вкладки до обороту 1,791.324·09.

Число членів 1051. — Платить $4^1/_2$% від вкладок ощадности. — Удїл виносить К. 50. — Вписове К. 2. — Дивіденда від уділів 5%.

АРТИСТИЧНЕ

ЗАВЕДЕНЄ РИТІВНИЧЕ

найдешевша фабрика кавчукових стампіль

Д. ВАЙСА

у Львові вул. Сикстуська ч. 13.

виконує гарно всї ритівничі роботи з металю, литі і прасовані.

Таблиці і шильди литі в ріжних металях, адреси до машин і на двері, надгробні таблиці, назви вулиць і числа на доми.

Всї замовленя виконує ся в якнайкоротшім часї.

Члени Товариства „Просвіта“,

що заплатили членську вкладку 4 кор. за рік 1916. дістануть всї дотеперішні видавництва як також ті, які вийдуть в р. 1916, і в дальших роках — по зниженій цїнї.

Спішіть проте з присилкою членської вкладки, що виносить на рік лиш 4 К.

Членські вкладки найлїпше складати в Канцелярії місцевої філії „Просвіти“, а коли сеї ще нема або з причини воєнних подій не розпочала ще своєї діяльности, належить надсилати до

Канцелярії Товариства „Просвіта“

у Львові, Ринок ч. 10 в

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відповідає за редакцію Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдкала, Львів, ул. Сикстуська 18.

BIBLIOTEKA KUL